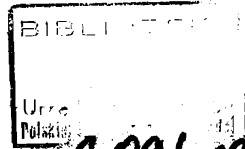


15 lutego 1925 r.

URZĄD PATENTOWY



2



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 985.

Kl. 54 g 9.

Golden Glow Sign Corporation,
New-York (St. Zj. Am.).

Ulepszenie w reklamach świetlnych.

Zgłoszono: 20 stycznia 1921 r.

Udzielono: 17 listopada 1924 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy znaków świetlnych. Ma on bliższy związek z typem znaków, przy których przewidziane jest centralne źródło światła poza zewnętrzną stroną płyty, mającej soczewki rozstawione tak, że tworzą zarys litery łącznie z szeregiem reflektorów zwierciadlanych, ustawionych wewnątrz skrzynki i zgrupowanych około źródła światła w ten sposób, że ich odbijające powierzchnie wysyłają promienie od tego źródła ku wskazanym soczewkom. Jedną z cech niniejszego wynalazku stanowi odpowiednie ustawienie grupy zwierciadeł, odbijających przed stroną zewnętrzną płyty od soczewek, rozstawionych jako litery, względem wskazanego wyżej światła, przez co przedmiot wynalazku nadaje się do użycia przy zwykłych znakach świetlnych, albo też w wytwórni gotowych

znaków. Inne punkty wynalazku dotyczą podania nowych sposobów umocowania każdej soczewki i współdziałającego z nią zwierciadła odbijającego i podania tego rodzaju umocowania, przy którym każda z soczewek i zwierciadeł przedstawiają oddzielną całość, która może być wystawiona nazewnątrz płyty tak, jak to ma miejsce z lampką wkręcaną. Całość ta obraca się oddzielnie około osi soczewki w celu umożliwienia zmiany położenia reflektora względem źródła światła, tak aby powierzchnia odbijająca była całkowicie wystawiona na promienie światła, wychodzące z danego źródła.

Fig. 1 przedstawia widok z przodu części zwykłego znaku z lampek elektrycznych, fig. 2 i 3 przedstawiają podobne widoki, wykazujące zastosowanie tego wynalazku przy zwykłym znaku

lampkowym albo też w zastosowaniu do nowego typu znaku, fig. 4 przedstawia powiększony przekrój pionowy fig. 2-iej podług linii 4 — 4, fig. 5 przedstawia poziomy przekrój przez środek fig. 3 i wreszcie na fig. 6 i 7 wskazany jest przekrój i widok boczny jednostki o soczewce odbijającej.

Na powyższych rysunkach litera *A* oznacza stronę zewnętrzną płyty znaku, *B* oznacza lampki elektryczne rozstawione podług zarysu litery wskazanej na fig. 1, gdzie przedstawiono znak starego typu i *C* oznacza jednostki o soczewce odbijającej podług niniejszego wynalazku. Fig. 2 i 3 wykazują pewne zastosowanie tych jednostek na płaszczyźnie znaku, przedstawionej na fig. 2, wszystkie lampki *B* fig. 1 są zdjęte i zamienione przez jednostki o soczewce odbijającej *C*, z wyjątkiem lampy *B'* środkowej, która jest pozostawiona.

Na przykładzie litery, wyobrażonej na fig. 3 wszystkie lampki *B* fig. 1, są usunięte i zamienione przez jednostki *C*, zaś lampka *B'*, zaopatrzona w przykrywkę, zagrządzającą lub przytłumiającą światło z przodu, umieszczona jest w środku grupy jednostek. Ułożenie różnych części jest to samo w każdym wypadku, jak to widzimy na fig. 2 i 3, zarówno gdy będą one użyte na zamianę starego znaku lub też dla budowy nowego. W każdym przykładzie lampka *B*, stanowi środkowo umieszczone źródło światła wokół którego są zgrupowane owe jednostki.

Każda jednostka zawiera część, służącą do nadania zarysu literze czyli soczewkę 9, część odbijającą światło, czyli zwierciadło 10 i wreszcie część podtrzymującą je 11, nagwintowaną lub w formie jakiegokolwiek innej, podstawę 12, przeznaczoną do umocowania całego zespołu w oprawce 13, lub jakimkolwiek innym tego rodzaju urządzeniu, przy-

czem szereg tych jednostek umocowuje się na płycie czołowej w takim rozstawieniu, żeby utworzyć zarys potrzebnych liter.

Każda część 9, służąca do nadania zarysu literze, składa się z soczewki, posiadającej szereg tak rozmieszczonych pasków załamujących światło 17, że łącznie z podnoszącymi natężenie światła reflektorami 10, dają one najskuteczniejszą kombinację, przy której wszystkie prawie promienie, wychodzące ze źródła światła, przechodzą wprost przez soczewkę, wobec czego nawet przy większej odległości lampki od soczewki litery, składające znak, wychodzą wyraźnie. Część podtrzymująca 11, może być zrobiona z materiału zarówno nieprzezroczystego jak i przezroczystego. Może być ona zrobiona np. z mosiądzu. W tym wypadku część zwrócona do źródła światła jest wycięta dla utworzenia otworu 14, w celu dania wolnej drogi dla przejścia promieniom świetlnym ku powierzchni odbijającej 18. Górny obwód 19 części podtrzymującej jest zagięty za kołnierz soczewki w celu jej przytrzymania, jakkolwiek mogą być tu użyte również inne sposoby przymocowania. Naprzykład część podtrzymująca może być wykonana z cienkiego szkła zamiast mosiądzu i wówczas umocowanie tej górnej części z podstawą soczewki uskutecznione być może zapomocą zementowania.

Wewnętrzna ścianka części podtrzymującej jest zaopatrzona w podpórki czyli końcówki, określające położenie zwierciadła względem włókienka zarządzającego się źródła światła i osi soczewki. Zwierciadło wstawia się przez otwór części podtrzymującej przed złączeniem jej z soczewką i jest pochylone dokładnie pod kątem 45° względem płaszczyzny płyty czołowej. Zwierciadło opiera się o podstawki 15 i 16. W ce-

lu umożliwienia wstawiania zwierciadła podstawka 15 powinna być odgięta. W wypadku gdy jednostka jest spłaszczona, kąt, pod którym zwierciadło jest nachylone, winien być zmniejszony w celu należytego odbijania światła. Soczewki zgrupowane tworzą wyraźny zarys litery i mogą być widziane z pewnej odległości od płyty czołowej, przyczem część podtrzymująca jak również zwierciadło zajmują położenie pośrednie. Na fig. 2 i 3 linjami kropkowanymi wskazane jest położenie zwierciadeł jedno względem drugiego i względem źródła światła.

Zwierciadła te dają powiększony obraz włókienka źródła światła i wrażenie jest takie, że bez względu na kąt widzenia, soczewki dają światło jeśli nie większe to pozornie równe co do blasku najjaśniejszym żarówkom, które powyższe jednostki zamieniają. Poza tem soczewka jest tak zbudowana, że jest zdolna otrzymywać światło z bliskiej odległości. Ta część soczewki, która obejmuje obszar pryzmatów 17 służy do rozdziału światła w szerokim stożku promieni, tworzonych przez promienie kuli, której środek tworzy sama soczewka. Pod nazwą „soczewka“ w niniejszym opisie jest rozumiane szkło lub inny materiał o takiej budowie, jaką zwykle używamy dla rozproszenia lub rozdziału światła. Jako całość, urządzenie jest skuteczne i ekonomiczne, i jest gotowe do natychmiastowego zainstalowania, czy to jako w formie oddzielnej jednostki lub też w kształcie grupy. Koszt utrzymania jest rzeczywiście znacznie mniejszy od kosztów utrzymania starego znaku, a całość posiada zwracający uwagę i gustowny wygląd.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Znak świetlny, tem znamieny, że zawiera płytę czołową, mającą źródło światła umieszczone nazewnątrz, tudzież wielorakość soczewek, dających zarys litery i zgrupowanych wokół tego źródła.

2. Znak świetlny według zastrz. 1, tem znamieny, że każda z soczewek, składających zarys litery, posiada wstawiony wewnątrz reflektor dla chwywania promieni światła, wychodzących ze wskazanego wyżej źródła i dla odbijania ich poprzez soczewki, przyczem zarówno te soczewki jak i należące doń reflektory są umocowane nazewnątrz płyty czołowej i podtrzymywane przez wspólną oprawę umocowaną na płycie czołowej.

3. Znak świetlny, według zastrz. 1 i 2, w którym źródło światła jest umieszczone dokładnie w środku grupy elementów zarysowujących literę, tem znamieny, że połączenie tych soczewek i uzgodnionych z nimi reflektorów jest tak urządzone, że te reflektory są rozmaicie pochylone względem osi źródła i płaszczyzny płyty czołowej, zależnie od położenia katowego reflektora względem osi tego źródła.

4. Urządzenie znaku świetlnego, według zastrz. 1-3, tem znamienne, że soczewka i jej oprawa mają kształt zewnętrzny, podobny do lampki żarowej, która jest źródłem światła dla znaku.

5. Urządzenie znaku świetlnego, według zastrz. 1-4, tem znamienne, że posiada oprawkę przezroczystą lub też mającą wykrój, pozwalający promieniom światła przechodzić do reflektora.

Golden Glow Sign Corporation.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

